

LADY OLAVEN ADJUTANTTINA

Tämä käsi on puristanut partioliikkeen perustajan lordi Robert Baden-Powellin vaimon ja maailman partiotyttöjen ylijohdaja lady Olave Baden-Powellin kättä, siis hänen vasempanansa. Kas, partiolaisilla on tapana tervehtiä toisia vasemmalla kädellä, koska kaikki maailman partiolaiset ovat toistensa siskoja ja veljiä ja vasen käsi on lähempänä sydäntä kuin oikea. Tervehdystapa on siis ystävyuden symboli.

Taisi olla siinä kesäkuun 19:n päivän paikkeilla 1969, kun puhelimeni soi. Langan toisessa päässä oli Kerttu ”Äitee” Wilska, joka tiedusteli tulisinko lady Olave Baden-Powellin tulkiksi ja oppaaksi tämä vieraillessa Kouvolassa. Lady Baden-Powellko muka Kouvolaan tulossa? Mutta totta se oli. Olin vasta saman viikon keskiviikkona kotiutunut Amerikasta lukuvuoden mittaisten opintojen jälkeen New Yorkin Yliopistossa, joten arvelivat kai minun jotenkin englannin kielellä pärjäävän. No partiohenkeen: ”Ole valmis – aina valmiina” tehtävään lupauduin. Vierailua valmistelevalle kokous pidettiin sitten jo heti lauantaina 21.6. kello 15 Tuuliniemessä, jossa oli juuri alkanut Tyttöpartion tonttujen kesäleiri – tontut olivat ainakin tuohon maailman aikaan niitä kaikkein nuorimpia partiotyttyjä.

Lauantain kokouksessa laadittu ohjelma vielä tarkentui ja sujui suunnilleen näin: . Vierailu alkoi jo kello 12 kaupungintaloon tutustumisella. Kaupunki tarjosi myös lounaan isäntinä apulaiskaupunginjohtaja Väinö Vuorinen ja pormestari Olli Wartiainen. Kouvolan kiertoajelun yhteydessä pistäydyttiin myös uimahallillamme, joka oli silloisen Kouvolamme ylpeyden aiheita.

Kello 14.30 siirryttiin Tuuliniemeen ja jos en aivan väärin muista, suunniteltu veneretki jäi pois ohjelmasta ja vaihtui laskuvarjojääkäreiden näytöshyppyyn märkäpuvuissa Haukkajärveen. Ohjelmaan oli sisällytetty ladylle myös lepotuokio Tuuliniemessä – varmaan ihan aiheesta, sillä muistettakoon arvovieraamme silloin jo kunnioitettavan korkea ikä – kokonaista 80 vuotta. Iästään huolimatta ihailin hänen kepeää liikkumistaan metsäpoluilla ja hänen ystävällistä, välitöntä suhtautumistaan kaikkiin tapaamiinsa ihmisiin – pienistä tottutyöistä kaupunkimme arvohenkilöihin.

Tapahtumasta kertoneessa lehtijutussa mainitaan myös partiopoikien serenaadi leidivierallemme. Asialla olivat muistini mukaan Kouvolan Sini-Veikkojen trubaduurit eli Hannu ”Hansi” Karlsson, Pekka ”Hirppu” Hirvikallio, Olli ”Oliver” Jääskeläinen ja Kari-Pekka ”Koo-Pee” Wilska, jotka noihin aikoihin esiintyivät ahkerasti eri partiotilaisuuksissa. Eivät muuten olleet mitään turhia veikkoja myöhemminkään.

Vielä mainittakoon Tuuliniemessä leidille suomalaisesta puusta valmistettu tukeva, arvokas ”valtaistuini” – tietty partiopoikien käsialaa sekin. Siinä ryhdikkäänä istuen maailman partiotyttöjen ylijohdajan oli mukava seurata tonttujen iltanuotio-ohjelmaa.

Tämä Tuuliniemen keikankin oli osa leidin neljättä ja samalla viimeistä käyntiä Suomessa. Ensimmäistä kertaa hän vieraili maassamme aviomiehensä maailman partiolaisten ylijohtajan lordi Robert Baden-Powell of Gilwellin seurassa 1933. Bii-Pii oli tuolloin laajalla Itämeren kierroksella vierailien kaikkien rantavaltioiden partiolaisia tapaamassa. Suomessa heidän vierailunsa isäntänä toimi itse marsalkkamme Carl Gustav Emil Mannerheim, joka oli innokas partiolaisten tukija ja ystävä.

Seuraavat maailman partiotyttöjen ylijohtajan Suomen vierailut tapahtuivatkin partiotyttöjen maailmankonferenssien merkeissä 1950 ja 1960. Maailmankonferenssi se hänet jälleen Suomeen toi silloinkin kesällä 1969.

Sain myöhemmin lady Olavelta kauniin kiitoskirjeen osallisuudestani Kouvolan käynnin toteutuksessa. Valitettavasti en löytänyt kirjettä ihan tähän hätään. Ei, en sitä ole mihinkään hukannut, enpä tietenkään, sillä se on aivan liian arvokas muisto hukattavaksi, mutta onpahan nyt jossakin vähän eksyksissä. Kun sen löydän lupaan toimittaa vähintäänkin kopion teille, hyvät nykypäivän tyttöpartiolaiset.

Kiitos siis Kouvolan Tyttöpartio, että sain tällaisenkin hienon kokemuksen omien partiomuistojeni joukkoon. Ja nyt te satavuotiaat – siitä vaan keräämään uusia, mahtavia partiomuistoja itsellenne eläessänne eteenpäin tulevaisuuteen vievällä tiellänne. Ja teille kaikille läsnäolijoille kiitos mielenkiinnostanne. Kiitos – kiitos – kiitos!

Pecu